ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΜΑΡΤΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 513
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Τοῦ δικηγόρου κ. Ξενοφ. Χατζησαράντου

Ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν νέκρωσιν τριῶν αἰώνων δουλείας καὶ κάτω ἀπὸ τὸν βαθὺν πέπλον τοῦ σκότους, ἡ ψυχὴ τοῦ Ἕλληνος ἀνέμενε τὴν μεγάλην ἡμέραν. Καὶ ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἐσήμανε ἡ ὥρα τῶν μεγάλων τῆς φυλῆς πεπρωμένων, μίαν πρωΐαν ἐαρινήν, ἀνεσύρθη ἀπὸ τὴν νύκτα τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς ταπεινώσεως τὸ ἱερὸν λάβαρον, τὸ ὁποῖον ἐρρίπισαν καὶ ἀνεδίπλωσαν οἱ Ζέφυροι τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου ὑψώνεται κάθε χρόνον καὶ ὑψηλότερα, γίνεται περισσότερον φωτεινή, περισσότερον μεγάλη καὶ ἱστορική. Διότι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις δὲν ἦτο μία ὀργανωμένη ἐξέγερσις συμφερόντων κατὰ συμφερόντων, ἀλλὰ μία κίνησις φυλῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἱστορικοῦ νόμου. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 21 ἀπέδειξεν ὅτι ἡ Πίστις πρὸς ἕν ἰδεῶδες ἀποβαίνει ἀκατανίκητος καὶ πανίσχυρος δύναμις, δύναμις ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται καὶ θριαμβεύει πάντοτε, ἔστω καὶ μὲ θυσίας ἀπείρους.

Τὸ δίδαγμα τῆς ἐπαναστάσεως εἶναι μέγα καὶ αἰώνιον. Χωρὶς ἰδανικά, χωρὶς πίστιν πρὸς ἕνα σκοπὸν καὶ ἓν ἰδεῶδες, δὲν ζοῦν οἱ λαοί. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχίσουν τὸν δρόμον των οἱ Λαοὶ χωρὶς τὴν βοήθειαν μιᾶς θερμουργοῦ λάμψεως, μιᾶς φλογὸς ζωοποιοῦ, ἡ ὁποία νὰ φωτίζῃ καὶ νὰ θερμαίνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ. Εἶναι νόμος αἰώνιος, νόμος τῆς Ἱστορίας. Ὅσοι λαοὶ ἀπώλεσαν τὴν Πίστιν των πρὸς τὰ Ἰδανικά, ἔπεσαν καὶ ὅσοι ὑπέστησαν φθορὰν τοῦ χαρακτῆρος των, δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιζήσουν. Ἡ πίστις πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Θρησκείαν καὶ τὰ εὐγενῆ ἰδανικὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ὁποία θερμαίνει τὰς ψυχὰς τῶν Λαῶν.

Ἡ 25η Μαρτίου εἶναι ἡμέρα ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ ἐθνικῆς δόξης, ἡμέρα ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἂν καὶ τὸ πνεῦμα ποὺ ἐκυριάρχει τότε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἦτο πνεῦμα μειωμένης ἀντιλήψεως τοῦ ἠθικοῦ χρέους καὶ τῆς ἠθικῆς τάξεως καὶ οἱ νόμοι τῆς κατακτήσεως, τῶν ὑπολογισμῶν, τοῦ συμφέροντος ἐπεκράτουν τότε, ἐν τούτοις οἱ σκλάβοι ραγιάδες οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἠσθάνθησαν κάμψιν τῆς ψυχικῆς των ἀντοχῆς. Καὶ ὅταν τὸ σήμαντρον τῆς Ἁγίας Λαύρας ἐσήμανε τὸ ἐωθινὸν σύσσωμον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος συνεκλονίσθη βαθύτατα καὶ ἐξαπέλυσε ὅλον τὸν ἀφαντάστου ὁρμητικότητος ψυχικὸν του δυναμισμόν, δημιουργῶν τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς ἡρωϊκῆς του ἱστορίας, σελίδας αἱ ὁποῖαι ὑπερβαίνουν εἰς ἡρωϊσμὸν καί εἰς αὐτοθυσίαν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἱστορίαν τῶν ἡρωϊκῶν ἀγώνων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Ο ΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1821

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Τύπου εἰς τὸν Μεγάλον Ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους ἤρχισεν ἀπὸ τῶν πρώτων ἤδη μηνῶν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Αἱ πρῶται κυκλοφορήσασαι ἐφημερίδες, μεταξὺ τῶν ὁποίων γνωστοτέρα εἶναι ἡ «Ἐφημερὶς Αἰτωλική», ἦσαν χειρόγραφοι, κατὰ δὲ τὴν 1ην πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου ἀπὸ τὸν Ὀμὲρ Βρυώνην ἐκυκλοφόρησεν ἐπὶ μικρὸν διάστημα μεταξὺ τῶν ὁπλαρχηγῶν χειρόγραφος ἐφημερίς, εἰς σχῆμα μεγάλης ἐπιστολῆς. τὴν ὁποίαν οἱ ἀγωνιστὰι ἔλεγον φημερίδα, φελλάδα, φύλλο.

Τὴν Πρωτοχρονιὰν ὅμως τοῦ 1824 ἐξεδόθη ἡ πρώτη ἔντυπος Ἑλληνικὴ Ἐφημερίς, τὰ «Ἑλληνικὰ Χρονικά», χάριν εἰς τὸν μεγάλον φιλέλληνα, Ἐλβετὸν ἰατρὸν Ἰωάννην Μάγερ, τῇ χορηγίᾳ τοῦ Ἄγγλου Συνταγματάρχου Λέστερ Στάνχωπ, μὲ βοήθειαν τοῦ Βύρωνος, ἐξ 100 λιρῶν, μὲ συντάκτην τὸν ἴδιον τὸν Μάγερ καὶ μὲ τυπογράφους τὸν Πατρίκιον καί τόν, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Δ. Μεσθενεύς» Νικολαΐδην, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐκμάθει τὴν τέχνην ἐν Γαλλίᾳ.

Τὴν πρώτην αὐτὴν Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα του ἐξήγγειλεν ὁ Μάγερ. διὰ προκηρύξεως, διαγραφούσης τὸν ρόλον καί τὴν ἀποστολὴν τοῦ Τύπου καὶ τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν κατωτέρω, ὁλόκληρον:

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

«Ἰδοὺ τέλος πάντων ὁ λαὸς τῆς κλεινῆς Ἑλλάδος, ὁ πρὸ τοσούτων αἰώνων δι' ὅλου σχεδὸν ἀπονεκρωμένος ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους πληγὰς χειρῶν βαρβάρων καὶ μιαιοφόνων, ἰδοὺ ἀνεγείρεται δι' ἐμφυσήσεως Θείας καὶ ἤδη ἐπιλάμπει ἐπ' αὐτὸν ὁ λαμπρὸς τῆς ἀναγεννήσεως ἥλιος.

Τὸ ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς πεδιάδας ποτὲ οἱ Μιλτιάδαι καὶ οἱ Θεμιστοκλεῖς ἀνήγειραν τὰ λαμπρὰ ἐκεῖνα τρόπαια κατὰ τῶν βαρβάρων καὶ ὅπου διέλαμψαν ἡ Ἀκαδημία καὶ ἡ Στοά, ἀφ' οὗ τέσσαρας περίπου αἰῶνας κατεμιάνθη ὑπὸ τῶν ἀλλοθρήσκων καὶ τρισβαρβάρων τυράννων, τὸ μίασμα ἰδοὺ ἤδη θεία συνάρσει ἐκκαθαρίσθη καὶ διὰ τοῦ χειμάρρου τῶν εὐγενῶς ἐκχυθέντων ἑλληνικῶν αἱμάτων, ἀπεπλύνθη ὁ ῥῦπος τῆς καταισχύνης του. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ εὐγενὴς οὗτος καὶ δυστυχὴς λαὸς ἐξανιστᾶται ἀπὸ νέκρωσιν μακροτάτην, κατὰ πρῶτον ἤδη ἐμφανίζεται εἰς τῆς φωτισμένης Εὐρώπης τὸ θέατρον, καίεται ἀπὸ ἐπιθυμίαν διάπυρον νὰ ἀναφανῇ ἄξιος τῆς νέας ταύτης ζωῆς διὰ τῆς εὐνομίας, τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ φώτισις. Μέσον δὲ εἰς τοῦτο συντελεστικώτερον καὶ δραστηριώτερον τῶν λοιπῶν ὅτι εἶναι ἡ σύστασις τῶν σοφῶς κυβερνωμένων ἐφημερίδων, εἶναι ἡλίου φανερώτερον. Διὰ τῶν τοιούτων ἐφημερίδων οἱ Ἕλληνες θέλουσι διδαχθῆ περὶ τῶν προόδων τῆς εὐνομίας καὶ τῆς κατὰ νόμους αὐτονομίας των, περὶ τῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων καὶ κοινωφελῶν πράξεων, τῶν πολεμικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχηγῶν τοῦ Ἔθνους, περὶ τῶν ἱερῶν χρεῶν τοῦ πολίτου καὶ τῆς ὀφειλομένης πειθαρχίας πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν διοίκησιν Ἐφημερὶς ἐμφρόνως κυβερνωμένη, εἶναι ἱκανὴ νὰ καταστήσῃ τοὺς Ἕλληνας πολίτας ἀγαθούς, χριστιανοὺς εὐσεβεῖς, καλοὺς πατέρας καὶ ἀγαθοὺς οἰκονόμους· καὶ πρὸς τούτοις ἐκθειάζουσα τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις τῶν προμάχων τῆς πατρίδος των διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, θέλει ἐμπνέει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τὴν εὐγενῆ ἅμιλλαν καὶ τὸν ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν ὑπὲρ πατρίδος καὶ ἐξάπτουσα αὐτοὺς εἰς ἀνδραγαθήματα ὅμοια, θέλει πληθύνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν γενναίων πατριωτῶν, θέλει γνωστοποιῇ τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν Εὐρώπην, διὰ νὰ συγκαταριθμοῦνται εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀθανάτων ἡρώων. Ὅθεν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ συνεστήθη ἤδη καὶ ἡ παροῦσα ἐν Μεσολογγίῳ ἐφημερίς, φέρουσα τὸ ὄνομα: «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ».

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 18 Δεκεμβρίου 1823
Ὁ ἰατρὸς Δρ. Ἰωάννης—Ἰάκωβος Μάγερ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ἀφ' ἧς λειτουργεῖ τὸ Γυμνάσιον τῆς πόλεώς μας οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ μετέβαινον καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, συντεταγμένοι καὶ τῇ συνοδείᾳ καθηγητῶν των, ἐκ τοῦ Γυμνασίου εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν πρὸς ἐκκλησιασμὸν αὐτῶν.

Τμῆμα μουσικῆς, τὸ ὁποῖον προηγεῖτο τῆς φάλαγγος αὐτῶν ἐνίοτε, οἱ ἦχοι τῶν τυμπάνων των πάντοτε καθίστων γνωστὴν τὴν διέλευσίν των, οἱ δὲ εὑρισκόμενοι εἰς τὰς οἰκίας των, κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας, κάτοικοι τῆς πόλεώς μας ἔσπευδον εἰς τὰ παράθυρά των, διὰ νὰ καμαρώσουν τὴν ἐκλεκτὴν Νεολαίαν μας, μεταβαίνουσαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων της.

Παραδόξως, κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας ἡ ἐν συντάξει καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν κ.κ. καθηγητῶν, ἀπὸ πεντηκονταετίας καθιερωμένη μετάβασις, κατὰ τὰς Κυριακὰς, τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μας κατηργήθη!

Λέγεται, ὅτι διετάχθησαν οἱ μαθηταὶ, νὰ συγκεντρώνωνται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ ταῦτα νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτήν. Καὶ πράγματι γίνεται τοῦτο, ἀλλὰ τρόπον τινὰ προαιρετικῶς, πάρα πολλῶν ἐκ τῶν μαθητῶν μὴ προσερχομένων.

Καινοτομία ἀτυχεστάτη! Ὁ κ. Γυμνασιαρχεύων, ἂς φροντίσῃ νὰ ἐπανέλθῃ ὁ ἐκκλησιασμὸς εἰς τὴν καθιερωμένην τάξιν του!

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΟΥ

Χαίρομεν, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, τὴν ὁποίαν ἐσημείωσεν ὁ ἐτήσιος ἀποκρηάτικος χορὸς τοῦ Παγχαλκιδικοῦ Συλλόγου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἀπὸ ἀπόψεως συμμετοχῆς τῶν Χαλκιδικέων, τῆς ἐκδηλωθείσης Χαλκιδικιώτικης ζωηρότητος κλπ.

Καὶ συγχαίρομεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὡς καὶ ὅλους τοὺς μετασχόντας τοῦ Χοροῦ αὐτοῦ.

Διεπιστώσαμεν ὅμως ὅτι εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὡραίας ταύτης χοροεσπερίδος δὲν ἐκυριάρχουν, ὡς νομίζομεν, ὅτι ἔπρεπεν, οἱ Χαλκιδικιώτικοι χοροὶ καί τὰ Χαλκιδικιώτικα τραγούδια, ἐκδηλώσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐχερέστερον, ζωηρότερον καὶ μετὰ μεγαλυτέρας εὐχαριστήσεως θὰ προέβαινον οἱ μετασχόντες τῆς, κατὰ τὰ λοιπά, λίαν ἀξιεπαίνως ὀργανωθείσης ἑορταστικῆς βραδειᾶς.

Νομίζομεν, ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν χορῶν, τραγουδιῶν κ.λ.π. ἔδει νὰ φέρῃ τὸ Χαλκιδικιώτικο χρῶμα, ἕνα τόσον ὤμορφο ἄλλως τε χρῶμα!

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἀπὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν ἡ Γραμματεία τῆς Εἰσαγγελίας Χαλκιδικῆς λειτουργεῖ ἄνευ Γραμματέως, ὅλης τῆς ὑπηρεσίας της διεξαγομένης ὑπὸ δύο μόνον ὑπαλλήλων της, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐργάζωνται ὑπερμέτρως, πρὸς ἀποτροπὴν ἰδίᾳ ἐπιζημίων συνεπειῶν, εἰς βάρος τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον τῆς Δικαιοσύνης, λόγῳ τῆς παρελεύσεως προθεσμιῶν κ.λ.π. Τέλος πάντων οὐδέποτε θὰ λειτουργήσουν τὰ δικαστήριά μας μὲ πλῆρες τὸ προσωπικόν των;

Προβλέπονται τρεῖς (3) Πρωτοδίκαι εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον μας. Ὑπηρετοῦν εἰς αὐτὸ μόνον δύο.

Μετετέθη ἐντεῦθεν καὶ ἀνεχώρησεν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου μας. Ὁ τοποθετηθεὶς εἰς τὴν θέσιν του τοιοῦτος δὲν ἐνεφανίσθη ἐνταῦθα ἀκόμη.

Τί θὰ γίνῃ κ. Ὑπουργὲ τῆς Δικαιοσύνης; διὰ τίνα λόγον αἱ ἐντεῦθεν μὲν μεταθέσεις ἐκτελοῦνται ἀμέσως, αἱ εἰς τὸ Πρωτυδικεῖον καὶ τὴν Εἰσαγγελίαν μας ὅμως τοιαῦται ἢ πραγματοποιοῦνται μετὰ παρέλευσιν μακροῦ χρόνου ἢ καὶ ματαιοῦνται τελικῶς, εἰς τρόπον ὥστε πάντοτε ἔχομεν κενά;

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Ν. ΡΟΔΩΝ

Μία καρέκλα καὶ μόνη, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιεῖ ὁ Γραμματεύς, εἰς ἀθλίαν καὶ αὕτη κατάστασιν, ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος Νέων Ρόδων, ὡς καὶ τράπεζά τις ἀγνώστου ἡλικίας, χρησιμοποιουμένη ὡς Γραφεῖον. Διὰ τοὺς προσερχομένους εἰς τὸ Κοινοτικὸν αὐτὸ Γραφεῖον πολίτας, διὰ διαφόρους ὑποθέσεις των οὔτε ἕν ὑφίσταται κάθισμα, τὸ ὁποῖον φαίνεται, ὅτι θεωρεῖται περιττόν... Ἄλλως τε οἱ πολῖται ὀφείλουν ἱστάμενοι ὄρθιοι νὰ ἀποδεικνύουν, ὅτι σέβονται τὰς...Κοινοτικὰς Ἀρχάς των!

Ἡ τελευταία λέξις τῆς κοινοτικῆς ἀναπτύξεως!

ΔΙΑΤΙ ΑΥΤΗ Η ΒΡΑΔΥΤΗΣ;

Καὶ οἱ παραγωγοὶ τοῦ Συνοικισμοῦ Πλανῶν (Κοινότητος Βραστῶν) τῶν ὁποίων οἱ σιταγροὶ κατεστράφησαν ἐκ τοῦ παγετοῦ ὁλοσχερῶς καὶ οἱ γεωργοὶ Μεταγγιτσίου, οἵτινες ὑπέστησαν σοβαρωτάτας ζημίας εἰς τὰ ἐλαιόδενδρά των ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας παραπονοῦνται μὲ τὴν σειρὰν των, διότι οὐδεὶς ἁρμόδιος μετέβη εἰσέτι εἰς τὰς περιοχὰς πρὸς διαπίστωσιν τῶν ζημιῶν των καὶ καθοδήγησίν των περὶ τοῦ πρακτέου.

Διατὶ τόση βραδύτης εἰς τὸ σοβαρώτατον αὐτὸ ζήτημα τῶν καταστροφῶν ἐκ τοῦ παγετοῦ;

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Μιὰ πράξη τοῦ Κυρίου. πράξη εὐσπλαγχνίας καὶ ἐλέους μᾶς ἱστόρησεν σήμερα ὁ ἱερὸς Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος. Ἡ χάρις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἔσωσε ἕνα παιδὶ ἀπὸ μιὰ ἀρρώστια ψυχική καὶ ἀγιάτρευτη. Ἴσως νὰ ἦταν ἡ γνωστὴ ἐκείνη ἀρρώστια, ποὺ στὴν ἐποχὴ μας ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη ὀνομάζει ἐπιληψία καὶ ἡ ὁποία παρὰ τὶς φιλότιμες προσπάθειες τῶν ἐρευνητῶν ἰατρῶν μένει ἀκόμα τυραννικὴ καὶ ἀθεράπευτη. Τὰ συμπτώματα ποὺ περιγράφει ὁ δυστυχὴς πατέρας μᾶς ὁδηγοῦν στὸ συμπέρασμα περὶ τοῦ εἴδους τῆς ἀσθενείας. Μαζὺ ὅμως μὲ τὸ γιάτρεμα τοῦ κακοπαθημένου ἐκείνου νέου γιατρεύτηκε καὶ ὁ μεγάλος καϋμὸς τοῦ πατέρα Χωρὶς ἀμφιβολία, εἶναι δρᾶμα σκληρὸ καὶ συντριπτικὸ γιὰ κάθε πλᾶσμα τοῦ Θεοῦ ἡ ἀρρώστια εἴτε τὸ σῶμα σαρακοτρώει εἴτε τὴν ψυχὴ λυώνει. Μὰ τὸ δρᾶμα τοῦτο γιὰ τοὺς καλοὺς γονεῖς γίνεται τραγωδία. Ἀνιστόρητος καϋμὸς, θρῆνος ἀπαρηγόρητος γιὰ κάθε καλὸ γονέα ἡ ἀρρώστια τοῦ παιδιοῦ του, καὶ πρὸ παντός, ὅταν εἶναι ἀγιάτρευτη προτιμοῦν χίλιες φορὲς νὰ πεθάνουν καί νὰ μὴ βλέπουν, παρὰ νὰ ζοῦν γιὰ νὰ στενάζουν, καὶ νὰ ὀδύρωνται χωρὶς κανένα ὄφελος γιὰ τὸ παιδί τους. Πόσοι γονεῖς, καὶ ἰδίως πόσες καὶ πόσες μητέρες δὲν ἔχουν προσβληθῆ ἀπὸ κάποια μολυσματική ἀρρώστια τοῦ παιδιοῦ των καὶ ἔχουν ὡς τὰ τώρα πεθάνει! Σὰν νὰ νόμιζαν ὅτι μὲ τὴν μόλυνσὴ τους, μὲ τὴν μεγάλη τούτη θυσία τους, ἔπαιρναν κάτι ἀπὸ τὸ μεγάλο κακὸ ποὺ βασάνιζε τὸ παιδὶ τους καὶ τὸ ἀνακούφιζαν κάπως.

Πατέρας πονεμένος εἶναι καὶ ὁ δυστυχὴς ποὺ πῆγε τὸ σπλάγχνο του τὸ βασανισμένο στοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου καὶ στὸν ἴδιο ὕστερα ζητῶντας συνδρομὴ καὶ ἔλεος. Πατέρας πονεμένος ναί! Ὄχι ὅμως καὶ ἄξιος συμπόνοιας. Αὐτὸς φταίει ποὺ τὸ τυραννισμένο παιδὶ του ἐξακολου-

..Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.

ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

Αὐτὸς δὲν ἦταν ἄνθρωπος· ἦτανε θεριό, δράκος τοῦ βουνοῦ στοιχειό. Μάννα ἀνθρώπου δὲν τὸν ἔκαμε· ἄνοιξε ἡ γῆ κι' ἀτόφιο τὸν ξετίναξε, σὰ νὰ τὴ χτύπησε βροντή. Τὰ στήθια του σὰν πολυτρίχι, ποὺ τὸ θρέφει ὁ ἰδρὸς τοῦ βράχου καὶ χνουδίζει νιόβγαλτο· τὰ χέρια του σὰν κόπανοι πελεκητοί· πίσω ριγμένο τῶ' μαλλιῶν τὸ κῦμα ἡλιόξανθο καὶ τὰ μάτια θαλασσιά.

Τέτοιος μιὰ μέρα φάνηκε νὰ κατεβαίνη ἀπ' τοῦ βουνοῦ τὰ ρόβολα καὶ δὲ θέλησε νὰ πῇ ποῦθε εἶχε ξεκινήσει. Ἔμοιαζε ὅπως κ' ἦτανε γιδοβοσκός, ὡς δεκοχτὼ χρονῶ' μεγάλος ἄγουρος· στὴ ζώνα του εἶχε τὴ φλογέρα, ἕνα σακκοῦλι ἄδειο κρεμασμένο ἀπ' τὴν πλάτη, καὶ στὸ χέρι τὴν ἀγγλίτσα τὴν ψηλή, μιάμισι ἀπὸ τ' ἀνάστημά του. Στεκόταν εἴτε περπατοῦσε, ἔμοιαζε σὰν πρωτολάτης τράγος, ἀγνώριστος ἀνάμεσα στῶν τράγων τὴ γενιά. Τέλος, ἕνα πλάσμα ἀγριμικό, ποὺ μπρὸς στὰ μάτια του ὁ κόσμος ὅλος ἦταν ἕνα ξάφνισμα. Μέσ' τὰ τσαρούχια του ἔκρυβε ἴσως ὄχι ἀνθρώπου δάχτυλα, παρὰ τραγόνυχα διχαλωτά, ἕτοιμα νὰ πάρουνε τὴν πρόγυα τους πίσω κατὰ πάνω στὰ βουνά.

Ὅταν ἡ συντροφιὰ τοῦ Καπετὰν Κλαρούδα, καθισμένη κάτου ἀπὸ μιὰ καστανιὰ μοναχική, εἶδε ἕνα τέτοιο πρᾶμα ζωντανὸ νὰ κατεβαίνη, χωρὶς ἄρματα μὲ τὴ θεριακωμένη ἀγκλίτσα μοναχὰ στὸ χέρι, ράβδα γιομάτη κόμπους ἀπὸ πουρνάρι ὁλόϊσιο, ὅπως καὶ τοῦ ἴδιου πουρναρίσια ἦταν ἡ κορμοστασιά, τὰ παληκάρια στὴν ἀρχὴ ἀπομείνανε χαζά, ὕστερα λυθήκανε σὲ γέλια, μὰ γοργὰ σάμπως, τοὺς φάνηκε, σταμάτησε ἡ καρδιά τους ἀπὸ φόβο ἀλλόκοτο.

—Τί φύτρο τ' Θεοῦ εἶναι τοῦτο; εἶπε σιγὰ ἕνα παληκάρι. Τὸ βοσκόπουλο ἔδωσε τὴν ἀπόκριση γοργὴ μὲ τὴν ἀγριοφωνάρα του. Εἶπε, πῶς οἱ Ἀρβανιτάδες τοῦχανε πάρει ὅλα τὰ γίδια τὴν ὥρα ποῦλειπε ἀπ' τὴ στάνη, ἀφίνοντας μονάχα τὰ σκυλιά—εἶχε πάει νὰ κόψη ξύλα—, τοῦ σκοτώσανε καὶ τὰ σκυλιά.

—Τώρα τί λογιάζεις νὰ κάμης; ρώτησε ὁ καπετὰν Κλαρούδας ζωηρά.

Ὁ τσοπάναρος ἔσκυψε τὸ τρανὸ κεφάλι νὰ συλλογιστῆ, μὰ ἡ ὄψη του ἔγινε σὰν τοῦ μικροῦ παιδιοῦ στριμμένη μαζὶ καὶ γελαστή. Ὕστερα γύρισε ἀπάνου του τ' ἀγαθά, σὰν τὸ νερὸ καθάρια μάτια του.

—Θέλω νἄρθῶ μ' ἐσένα, καπετάνε! εἶπε ἁπλά.

—Ξέρεις ἀπ' ἄρματα;

—Σκότωσα τρεῖς Ἀρβανίτες...

—Ποῦ καὶ πῶς τοὺς σκότωσες;

—Μὲ τὴν «ἀγκούτσα» τούτη ἐδῶ, ποὺ βλέπεις. Τοὺς κυνήγησα ἅμα μοῦ πῆραν τὰ τραγιά. Ὅσους ἔφτασα στὸ δρόμο... Οἱ ἄλλοι μοῦ γλυτῶσαν. Πῆραν καὶ τὰ τραγιά.

Γελάσαν ὅλοι ἀκούοντας αὐτά. Ὁ τσοπάνος δὲν πειράχτηκε ἀπὸ τὰ γέλια τους. Ὕστερα οἱ ἄλλοι δείξανε, πὼς δὲν πιστεῦαν τάχατε τὰ λόγια του· τότε αὐτὸς ἔσφιξε γερὰ τὴν ἀγκούτσα καὶ τὴν ἔφερνε γυροβολιὰ σὰ νἄτανε σφεντόνα. Καὶ τοὺς κύταξε ἕναν—ἕνα καὶ τοὺς μετροῦσε πατόκορφα, χωρὶς μιλιὰ νὰ βγάλη. Γιὰ λίγο τὸν κυτάζανε κ' ἐκεῖνοι ἀμίλητοι, μὰ χάσανε σιγὰ τὸ γέλιο ἀπὸ τὴν ὄψη.

—Σήμερα, ὡς τὸ βράδι, μπορεῖ νἄχουμε πόλεμο. εἶπε ὁ καπετάνιος· γι' αὐτὸ φυλᾶμε ἐδῶ καρτέρι. Τὶ νὰ σὲ κάμω τώρα; Γιὰ σπαθὶ θὰ σοῦ βρῶ καμιὰ κοσιά, ἀπ' αὐτὲς ποὺ θερίζουνε τὰ γεννήματα...

—Θἄρθῶ, καπετάνε, χωρὶς ἄρματα· μοῦ φτάνει τούτη 'δῶ ἡ Γληγόρου· ντουφέκι θέλω μοναχά... Πάρε με, καπετάνε...

Τὸ παρακάλιο του ἦτανε πάλι σὰ μικροῦ παιδιοῦ παράπονο ἀθῶο καὶ τρυφερό. Γελάσανε τὰ παληκάρια.

—Καλά, θὰ σὲ πάρω νὰ σὲ δοκιμάσω! εἶπε ὁ καπετάνος τάχα σοβαρὸς πολύ.

Τὸ βοσκαρούδι ἔφεξε ὅλο ἀπὸ τὴ χαρά του.

—Καλά, θὰ μὲ παίρνης στὸν πόλεμο, εἶπε, μὰ ὕστερα θὰ γυρίζω καὶ στό μαντρὶ κα μιὰ φορά; Ἄς μὴν ἔχω τώρο «πράματα», θὰ φκειάσω ἄλλα, θὰ πάω ν' ἁρπάξω ἀπὸ καμιὰ τρανὴ κοπὴ σὰ κάτου στὸν κάμπο... Πῶς τὰ πῆραν ἄλλοι τὰ δικά μου; Ὅποιος τ' ἀρέσει, ἄς κοπιάση νὰ τὸ γυρεύη.

—Τοῦρκοι ἤ χριστιανοί, τὸ ἴδιο κάνει; ρώτησε ὁ καπετάνος.

—Ὅποιος μὲ πειράζει ἐμένα, τ' κάνω τὸ κεφάλι τ' ξυλοπινάκα.

—Σὰν τὴ δικὴ σου τὴν κεφάλα; εἶπε ἕνα παληκάρι.

—Σκάσε, Ἀκρίδα! εἶπε ὁ καπετάνος.

—Ἄς λέη, εἶπε τὸ βοοκαρούδι, ἄς κάνη ὑπομονή, πρώτη μέρα ποῦρθα, κ' ὕστερα βλέπουμε ποιὸς θὰ κάνη τὸ κεφάλι τ' ἀλλονοῦ...

—Μοῦ φοβερίζεις τὰ παληκάρια; εἶπε ὁ καπετάνος μὲ χαμόγελο.

—Νὰ τοὺς πῆς, νὰ κἀθουνται καλά... Ἂν δὲν σ' ἀρέσω καὶ τῆς ἀφεντιᾶς σ', νά φεύγω. Γι' αὐτὸ σοῦ εἶπα. στὸν πόλεμο μοναχὰ θέλω νἄρχουμαι. Σ' ἀρέσω ἤ ὄχι; Τούρκους βρίσκω καὶ σκοτώνω καὶ μοναχὸς μου.

—Ἀνάβεις, σὰν τὴν ἴσκια, μονοκοπανιά, εἶπε ὁ καπετάνος. Πὲς μου, γιατὶ δε θέλεις νὰ γραφτῆς καὶ νὰ μένης γιὰ πάντα στὴ συντροφιὰ μας;

—Τρώω πολύ! εἶπε ὁ τσοπάναρος, κ' ἔσκασε κάτι γέλια ποὺ κάνανε ν' ἀντιγελάση ἀντίκρυ τὸ βουνό.

—Τώρα θὰ δοῦμε! εἶπε ὁ κοπετάνος πρόθυμος· νὰ, τὸ τραπέζι στρώθηκε. Κοπιάστε ὅλοι!

Ἀπὸ τὸ λιανισμένο ψητὸ κριάρι ἔφανε ὁ φίλος τὸ μισό. Τὰ παληκάρια μὲ χαρὰ τους τοῦ προσφέρανε τὰ πειὸ χοντρὰ κοψίδια· ὅλα τὰ σάρωσε καὶ δὲν εἶπε φτάνει τὸ θεριό. Ὁ καπετάνος τότε τοῦ πέρασε τὸ τάσι μὲ τὸ κρασί. Μὰ ἐκεῖνος ζήτησε κρύο νεράκι.

—Νὰ ζῆς, ὀρὲ παιδί, νὰ χαίρεσαι! εἶπε ὁ καπετάνος ἀδειάζοντας τὸ τάσι· ἀπὸ σήμερα εἶσαι δικός μας σύντροφος. Θὰ σοῦ χαρίρω 'γὼ καὶ δέκα γίδες ἀπὸ τὶς δικές μου νὰ ξαναφκειάσης τὸ κοπάδι σου. Βλέπεις, ἔχω κ' ἐγὼ «πράματα», μὰ τἄχω δοσμένα μεσιακά. Κἀμε κ' ἐσὺ τὸ ἴδιο, νὰ μὴ ξέρουν οἱ Τοῦρκοι ποῦ τὰ κρύβεις.

—Νὰ εἶσαι καλὰ καπετάνε! εἶπε ὁ τσοπάναρος ἁπλά.

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

ΒΡΟΓΧΟΛΟΓΙΑ - ΟΙΣΟΦΑΓΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ 5ετίαν εἰδικευθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ τ. ἐσωτ. χειρουργὸς - ἐπιμελητὴς REGISTRAR τοῦ Ὠτορινολαρυγγολογικοῦ INSTITUTE τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Νοσοκομειακοῦ συγκροτήματος τῆς Ὀξφόρδης

Δέχεται: Ὁδὸς Παύλου Μελᾶ 2 (Πλατεῖα Λευκοῦ Πύργου) 12.30' - 2 καὶ 5 8 — Τηλεφ. 22 637

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Χιλιετηρίδος

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ

Τοῦ κ. Δημ. Ζάγκλη ὑποστ)γου ἐ.ἀ.

Τόσην δὲ ἐντύπωσιν ἐπροκάλει εἰς τὸν τότε κόσμον τὸ ὄρος Ἄθως ὥστε, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὡς γράφει ὁ Πλούταρχος (Πλουτάρχου Ἠθικά. Περὶ τῆς Ἀλξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς. Λόγος Β.΄ 2. (C 335)) ὁ ἀρχιτέκτων Στασικράτης ἐκ τῶν ἀκολουθησάντων αὐτόν, ἐπρότεινεν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον νὰ μετατρέψη τὸν Ἄθω εἰς ἕνα τεράστιον ἄγαλμα αὐτοῦ. Ἀλλ' ἄς ἀφήσωμεν τὸν Πλούταρχον νὰ μᾶς περιγράψη τὴν πρότασιν τοῦ Στασικράτους (Βλέπε εἰς ἄνω βιβλίον ἔκδοσις Ζαχαροπούλου 1939. μετάφρασις Π. Ρώτα τ. Γυμνασιάρχου σελ. 53). «Μεταξὺ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν ἔζη τότε καὶ ὁ ἀρχιτέκτων Στασικράτης, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα δὲν ἐπεδέωκον χάριν καὶ εὐχαρίστησιν καὶ πιθανότητα διὰ τῆς μορφῆς των, ἀλλὰ τὰ σχέδιά του ἦσαν τόσον μεγαλειώδη, ὥστε αἱ πρόσοδοι ἑνὸς μεγάλου κράτους μόλις θὰ ἐπήρκουν διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των Οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον κατηγόρει καὶ τὰς ζωγραφιστὰς εἰκόνας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐκ μαρμάρου ἢ χαλκοῦ ἀνδριάντας του ὡς ἔργα δειλῶν τεχνιτῶν καὶ ταπεινῶν. «Ἐγώ δέ, εἶπεν, ἔχω σκεφθῆ. ὦ βασιλεῦ, νὰ ἐμπιστευθῶ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σώματός σου εἰς ὕλην ἄφθαρτον καὶ ζωντανήν, θεμέλια ἔχουσαν αἰώνια καὶ βάρος ἀκίνητον καὶ ἀπαρασάλευτον. Δηλαδὴ τὸ ὄρος τῆς Θράκης Ἄθως, ἐκεῖ ὅπου ἔχει τὸν μεγαλύτερον ὄγκον του καὶ ὑψώνεται περιφανέστατος καὶ ἔχει ὕψη καὶ πλάτη συμμετρικὰ καὶ βραχώδεις ἐκτάσεις καὶ συναρμογὰς καὶ διαστήματα μὲ μορφὴν τινα, ὁ Ἄθως αὐτὸς εἶναι δυνατὸν διὰ τῆς τέχνης νὰ κατεργασθῆ καὶ νὰ μετασχηματισθῆ ὥστε νὰ καλεῖται ἀνδριὰς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ νὰ εἶναι ἀληθὴς ἀνδριὰς αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν ποδῶν του θὰ ἐγγίζη τὴν θάλασσαν, διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς θὰ ἐναγκαλίζεται καὶ θὰ ὑποβαστάζη πόλιν ἱκανὴν νὰ περιλάβη δέκα χιλιάδας κατοίκους, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς κρατῶν φιάλην θὰ χύνη ἀπὸ αὐτὴν σπονδὰς πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν ὁλόκληρον ποταμὸν ἀενάως ῥέοντα καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβάλλοντα Τὸν δέ χρυσὸν καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν ἐλέφαντα καὶ τὰ ξύλα καὶ τὰς βαφάς, ὅλας αὐτὰς τὰς εἰκόνας, τὰς μικρὰς καὶ ἀγοραστὰς καὶ κλεπτομένας καὶ συγχεομένας ἄς ἀφήσωμεν». Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀλέξανδρος τὴν μὲν τόλμην τοῦ τεχνίτου καὶ τὴν πεποίθησίν του θαυμάσας ἐπήνεσεν, ἀλλ' «Ἄφησε, εἶπε, τὸν Ἄθω νά μένη εἰς τὴν θέσιν του. διότι ἀρκεῖ ὅτι εἶναι μνημεῖον τῆς ὕβρεως τοῦ βασιλέως (ἐννοεῖ τὸν Ξέρξην ὅστις διώρυξε τὸν ἰσθμὸν τοῦ Ἄθω)· ἐμένα δὲ ὁ Καύκασος θὰ μὲ καταστήση γνωστὸν καὶ τὰ Ἡμωδὰ (τὰ Ἰμαλάϊα) ὄρη καὶ ὁ Τάναϊς καὶ ἡ Κασπία θάλασσα. αἱ πράξεις μου θὰ εἶναι αἱ εἰκόνες μου».

Ὁ Στράβων (ΙΔ.΄ 641.23) μᾶς παρουσιάζει μίαν ἄλλην ἔκδοσιν. σχετικῶς μὲ τὴν πρότασιν τοῦ ἀρχιτέκτονος Στασικράτους. Ἀντὶ τοῦ Στασικράτους ἀναφέρει ὡς γενομένην τὴν πρότασιν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Δεινοκράτους τοῦ καὶ πολεοδομήσαντος τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῆς Αἰγύπτου Κατὰ τὸν Στράβωνα, ὁ Δεινοκράτης ἐζήτησε νὰ μετατρέψη τὸν Ἄθω εἰς ἀνδριάντα τοῦ Ἀλεξάνδρου. ὁ ὁποῖος ἐκ πρόχου (εἴδος μεγάλης κανάτας) τινὸς θὰ ἔχυνε εἰς φιάλην σπονδὴν πρὸς τοὺς θεούς. ὡς ἐπίσης θὰ ἔκτιζε δύο πόλεις τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τὴν δὲ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην θὰ κατηύθυνε ποτομὸν συνεχῶς ῥέοντα»

Ἀφήνομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ σχολιάσουν οἱανδήποτε τῶν δύο τούτων προτάσεων.

Εἰς τὴν χερσόνησον Ἀκτὴν ἢ τοῦ Ἄθω, ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ὅτι ὑπῆρχον αἱ πόλεις Σάνη ἢ μετέπειτα Οὐρανόπολις, τὸ Δῖον, ἡ Ὀλόφυξος, τὸ Ἀκρόθωον ἢ Ἀκρόθωοι, ἡ Ἀπολλωνία αἱ Κλεωναί, ἡ Θύσσος τὸ Παλαιότοιον ἢ Παλαιώριον, καὶ αἱ Χαράδραι. Οὐδεμία ἀρχαιολογικὴ ἔρευνα ἔχει νίνη πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν θέσεων τῶν πόλεων τούτων. Πάντως ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὰς θέσεις τινῶν ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἱδρυθῆ ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν Μονῶν.

Ἦτο φυσικὸν λοιπόν, ἡ θέσις τοῦ Ὄρους Ἄθω καὶ αἱ διότυποι φυσικαὶ καλλοναὶ αὐτοῦ νὰ προκαλέσουν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὡς ὁ Φιλόστρατος ἀναφέρει, «φιλόσοφοι ἀνήκοντες εἰς φιλερήμους αἱρέσεις ἐπεσκέπτοντο τὸ ὄρος τοῦτο ἵνα κατοπτεύσουν ἐκεῖθεν τὰ μεγαλοπρεπῆ θεάματα τῆς φύσεως. Ἐκεῖνο ὅθεν τὸ ὁποῖον οἱ φιλέρημοι φιλόσοφοι οὗ οι ἤρχοντο νὰ ἀπολαύσουν εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ἦτο φυσικόν, ἐκεῖ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, νὰ ἐπιζητήσουν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀνάτασιν τῶν ψυχῶν αὐτῶν οἱ ὀπαδοὶ τῆς νέας θρησκείας. οἱ Χριστιανοί. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, πολλοὶ ἄνθρωποι κινούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐνθέου ζήλου, ὁ ὁποῖος ἐπικρατεῖ συνήθως κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῶν νέων θρησκευμάτων, ἐνόμιζον ἀπαραίτητον νὰ ἐφαρμόζουν ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον τὰς παραγγελίας τῆς νέας θρησκείας, καὶ πρὸς τοῦτο ἀποχωροῦντες τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν φροντίδων τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ἀπεμακρύνοντο τῶν πόλεων καὶ ἐγκαθιστάμενοι εἰς τὰς ἐρήμους καὶ τὰ ὄρη διῆγον βίον ἐρημικόν. εἴτε μεμονωμένοι εἴτε κατὰ ὁμάδας ἀνθρώπων κατεχομένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τοῦ μοναχικοῦ βίου. Ὡς γνωστὸν ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἴσως αἰῶνος εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Συρίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην ἱδρύθησαν μοναστήρια καὶ ὠργανώθη ὁ μοναστικὸς βίος.

Εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ λοιπὴν Ἑλλάδα, ὡς γνωρίζομεν, ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τοῦ Χριστιανισμοῦ μετεδόθη ἡ νέα θρησκεία ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ἦτο φυσικὸν καὶ ἐδῶ νὰ συμβῆ τὸ ἴδιον, δηλαδὴ νὰ δημιουργηθῆ ὁ μοναχικὸς βίος. Οἱ ἐπακολουθήσαντες διωγμοὶ τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ρώμης, ἦτο φυσικὸν νὰ προωθήσουν τὸν μοναχισμόν, διότι πολλοὶ Χριστιανοὶ φεύγοντες πλέον, ὄχι μόνον τὸν βίον τοῦ κόσμου τῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ τοὺς διωγμοὺς τῶν Ρωμαίων κατέφευγον εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς ἐρήμους ἵνα μονάσουν, μακρὰν παντὸς ἐμποδίου Διατί λοιπὸν τὰ μὴ συμβῆ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ δὴ τὸ ὄρος Ἄθως τοῦ ὁποίου αἱ φυσικαὶ καλλοναὶ ἦσαν γνωσταὶ καὶ τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο μακρὰν πάσης ἐπικοινωνίας ἀπὸ ξηρᾶς, ἡ Ἐγνατία ἦτο μακρὰν καὶ ἀπὸ θαλάσσης σχεδὸν ἀπροσπέλαστος κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἔτους μὲ τὰ μέσα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὰ δὲ δάση τὰ ὁποῖα ἐκάλυπτον ὁλόκληρον τὴν Χαλκιδικὴν ἀπετέλουν ἀφ' ἑνὸς προστασίαν, ἀφ' ἑτέρου προσέφερον εἰς αὐτοὺς τὴν ὀλίγην τροφήν, τῆς ὁποίας εἶχον ἀνάγκην, ἐκ τῶν καρπῶν τῶν αὐτοφυῶν καρποφόρων δένδρων αὐτῆς.

ΡΕΚΟΡ ΕΞΠΡΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΤΑΞΕΙΔΙΑ—ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ—ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Εἰσιτήρια (Ἐσωτερικοῦ-Ἐξωτερικοῦ)

Ἀεροπορικά, Σιδηροδρομικά, Ἀτμοπλοϊκά

Βίζες—Διαβατήρια

Ἐκδρομαὶ μὲ πούλμαν

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΠΡΑΚΤΩΡ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

Ἀγγλικὴ Ἀνώνυμος Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ τῷ 1720

Κεφάλαια ἀποθεματικὰ λίραι Ἀγγλίας 177.313 687

Πρακτορεῖα εἰς ὅλον τὸν κόσμον

Ἐργαζομένη ἐπὶ 230 καὶ πλέον ἔτη διεκρίθη διὰ τὴν ἐλευθεριότητα τῶν ὅρων τῶν συμβολαίων καὶ ταχείαν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ κατὰ κινδύνων ΠΥΡΟΣ (καταστημάτων, οἰκιῶν, αὐτοκινήτων κ.λ.π.)

ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ *(προσωπικοῦ καὶ διὰ παντὸς ἐπαγγέλματος πρόσωπα)* ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

καὶ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ *αὐτοκινητιστῶν κ.λ.π.*

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΣΠΑ

ΚΑΨΟΧΩΡΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Λόγῳ πληθώρας ἐργασίας ἐξ' ὅλης τῆς περιοχῆς Κασσάνδρας καὶ Ν. Μουδανιῶν, ὑπεχρεώθη διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν κατὰ τόπους τῶν πελατῶν του, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτοκινήτου.

Δέχεται παραγγελίας, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν κατὰ τόπους παράδοσιν.

Ἐργασία—τέχνη

ὑφάσματα—ἠγγυημένα

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Β. ΚΑΝΑΒΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

παρ' ἐφέταις

Γραφεῖα: Ἑρμοῦ 49 Α' ὄροφ. τηλ. 70—730

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου

πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΑΠ' ΤΟΝ ΥΠΝΟ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ...

Ἀπ' τὸν ὕπνο τῶν αἰώνων
ὦ μαρμαρωμένη γῆ,
Ξύπνα, ξύπνα, τῶν ἀγώνων,
ἐξημέρωσ' ἡ αὐγή.

Ἄλτις ἱερὰ στολίσου,
μ' ἀνοιξιάτικη στολή·
ἄς ἀνάψουν οἱ βωμοί σου,
ἀπὸ θεία φεγγοβολή.

Ὁ Ἑρμῆς σου ἄς ζωντανέψη,
ἀπ' τὴν ἐξαφνη χαρὰ
Καὶ ἡ Νίκη σου ἄς σαλέψη,
τὰ μαρμάρινα φτερά.

Καὶ ἡ ξερὴ σου ἐλιά, ἄς βγάλη
νέα ἀμάραντα κλαδιὰ
γιὰ νὰ στεφανώση πάλι
τῆς Ἑλλάδας τὰ παιδιά.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Ν. Ὀλύνθου: ὁ κ. Πέτρος Τσιρούδας.

Ἁγ. Μάμαντος: ὁ κ. Νικ. Γιακαγιᾶς.

Ν. Μουδανιῶν: οἱ κ, κ. Χρῖστος Τσάτσαρης, Ἀνδρέας Ὀρφανίδης, Θεόδωρος Παπαδόπουλος, Τριανταφ. Ἀλεξάνδρου, Ἀγγελος Γεωργούδης, Βασίλειος Κοζάτσογλου, Ἀναστ. Κελέσης. Γεώργιος Ζαμπέτογλου, Ἀθαν. Χατζηπέτρου.

Πορταριᾶς: ὁ κ. Δημ, Παπαμέτης.

Ἁγ. Παντελεήμονος: ὁ κ. Τηλέμαχος Καραθανάσης

Ν. Τριγλίας οἱ κ.κ. Γρηγ. Κυπριώτης, Δημ. Παπουρυκτσῆς Σωτήριος Σπανδωνῆς.

Διονυσίου: ὁ κ. Ἀντώνιος Ἀηδονίδης.

Πολυγύρου: οἱ κ. κ. Συμεὼν Συμεωνίδης, Σαραφιανὸς Σταμνᾶς, Χαρ. Παλάντζας, Ἰωάννης Λαμπρόπουλος.

Συκιᾶς: οἱ κ.κ. Ἰωάννης Προβήτας, Ἀνέστης Κατσίκης.

Ἀθηνῶν: ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Δασκαλούδης.

Πλανῶν: ὁ κ. Ἰωάννης Τζηρίτης.

Πυργαδικίων: ὁ κ. Μιχαὴλ Καρτσιώτης, ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία, ἡ Κοινότης.

Παλαιοχωρίου: ὁ κ. Γεώργιος Βέλλιος.

Στρατονίκης: οἱ κ.κ. Ἀντώνιος Γεωργούσης, Βασ. Καπλάνης, Ἀθαν. Γραμμένος Ἠλίας Μενελάου,

Στρατωνίου: οἱ κ.κ. Ἐμμαν. Σταυρινὸς, Ἰωάν, Πατσατζῆς Παναγ. Γιαγκογλίδης Κων. Μαλανδρῆς.

Ν. Ρόδων: ἡ ἐκκλησ. ἐπιτροπὴ, ἡ Κοινότης ὁ κ. Γεώργιος Νικολαΐδης.

Ἱερισσοῦ: ὁ κ. Ἀθανάσιος Μυρῖνος.

Ἀρναίας: ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις, ἡ ἐκκλ. ἐπιτρ. Ἁγ. Στεφάνου ὁ Δῆμος ἡ Ἕνωσις Δασ. Συν)σμῶν, οἱ κ.κ. Ἀλέξ. Τσιάτρας, Ἰωάννης Μαργαρίτης

Σταγείρων: ἡ Κοινότης,

Οὐρανουπόλεως: ὁ κ. Γεώργιος Μπούρης.

Θεσ)νίκης: ὁ κ. Διαμαντῆς Ἀμπελᾶς, ἡ κ. Ὄλγα Ρεπάνη, ἡ κ. Φωτούλα Παναγοπούλου.

Ἁγίου Νικολάου: οἱ κ.κ. Δημ. Γιαννέλης, Θεόδ. Παυλούδης.

Δροσοπηγῆς Ἄρτης: ὁ κ. Χριστόφορος Καζάνης.

Κατερίνης: ὁ κ. Γεώργιος Γλατσᾶς.

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ„
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Θ.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΧΑΡΙΣΤΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ

Ταιριασμένο ἀνδρόγυνο ὁ Κώστας καὶ ἡ Μαρία. Ἕνα ἀγοράκι εἶχε συμπληρώσει τὴν εὐτυχία τους.

Τὰ ξαφνικὸ ὅμως δὲν λείπουν ἀπ' τὴ ζωή. Κι' ἔτσι ἕνα βράδυ πέφτει ἄρρωστη στὸ κρεββάτι ἡ Μαρία, ἡ γυναίκα τοῦ Κώστα. Ἔτρεξε στοὺς πιὸ φημισμένους γιατροὺς νὰ τὴ σώση. Στάθηκε ἀδύνατο. Ὡς ἐκεῖ ἦταν γραμμένο νὰ ζήση Κι' ἔτσι ἡ ἄρρωστη μιὰ μέρα σφάλισε τὰ μάτια της γιὰ πάντα.

Θρήνησε ὁ Κώστας τὸ θάνατο τῆς γυναίκας του. Οἱ συγγενεῖς του ἔπεσαν ἐπάνω του, νὰ τὸν ξαναπαντρέψουν. Στάθηκε ἀδύνατο. Παρηγοριόταν μόνο μὲ τὸν γυιό του. Ἔπλαθε ὄνειρα.

Ὁ καιρὸς περνοῦσε καὶ ὁ Κώστας δούλευε σκληρὰ γιὰ νὰ μεγαλώση τὸ παιδί του. Κάποτε μεγάλωσε καὶ ὁ γυιός του. Σπούδασε καὶ ἔγινε γιατρός. Σὲ λίγο παντρεύτηκε καὶ μιὰ καλοστεκούμενη Γιατρὸς βλέπεις.

Ὁ γερο—Κώστας πίστεψε πιὰ πῶς τελεῖωναν τὰ βάσανά του. Ὅτι θὰ καθήση σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ γιὰ νὰ ξεκουραστῆ καὶ αὐτὸς λίγο.

Γελάστηκε ὅμως Ὁ γυιὸς καὶ ἡ νύφη δὲν θέλουν κοντά τους τὸν γέρο. Τὸν θεωροῦν βάρος.

«Ἔκανα οἰκογένεια — ἀπαντᾶ ὁ γυιὸς — ἔχω παιδιὰ, δὲν ὑπάρχει χῶρος στό σπίτι μας».

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ γερο—Κώστας ἔχει καὶ πίεση καὶ μπορεῖ κανένα πρωΐ νὰ τὸν βροῦν σύξυλο.

Εὐτυχῶς ποὺ κάτι καλοὶ γείτονες τὸν φέρνουν κάπου—κάπου ἕνα ζεστὸ πιάτο φαγητὸ καὶ λίγα ξύλα, γιατὶ ὁ φετεινὸς χειμῶνας δὲν ἀστειεύονταν.

Καὶ ὁ γυιός; Αὐτὸς ἔχει τὴν κούρσα του καὶ ἐπισκέπτεται ὅλους τοὺς ἄλλους ἀρρώστους ἐκτὸς ἀπ' τὸν πατέρα του. Καὶ γι' αὐτὴ του τὴν ἀχαριστία δὲν τὸν πιάνει βέβαια ὁ ἀνθρώπινος νόμος. Ὑπάρχει ὅμως ἕνας ἄλλος, θεῖος νόμος, ποὺ εἶναι ἀδέκαστος...

«Ἔστι Δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ».

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΡΑΠΤΗΣ
Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ 25 βος ὄροφ.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκη οἰκογενειακὸν κέντρον «Πικαντίλλυ» ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Παγχαλκιδικοῦ Συλλόγου «ὁ Ἀριστοτέλης» ὁ ἐτήσιος ἀποκρηάτικος χορός.

Ἡ ἐπιτυχία του ὑπῆρξε πλήρης χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους προσπαθείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν κ.κ. Πέτρου Παπαγεράκη, Β. Τερτιλίνη Δώδου, Παναγιώτου Καδῆ Γεωργίου Παπαδῆμα, Ἱερισσιώτου, Τσικάλου, Γεωργούλα καὶ Γεωργίου Μαυρουδῆ.

Ἀπὸ τῆς 9ης ἑσπερινῆς ἐπίλεκτα μέλη τῆς παροικίας μας ἐν Θεσ)νίκη ὡς καὶ ἐκ Χαλκιδικῆς κατέκλυσαν τὴν αἴθουσαν. Ἡ ἔναρξις τῆς χορευτικῆς βραδυᾶς ἐγένετο ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Φιλιππίδου, ὅστις ἔσυρε τὸν χορὸν ὑπὸ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν παρευρισκομένων. Ἀκολούθως τὸν χορὸν ἔσυρον ἡ κ. Φιλιππίδου, ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου κ Καραγκάνης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Θεσ)νίκης κ. Εὐάγγελος Καναβὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ του Βασιλείου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πέτρου Παπαγεράκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννου Παπαγεράκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημητρίου Γκιούρα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Ματθαίου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σωτηρίου Παναγοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Ἀγγελοπούλου, ὁ κ. Διονύσιος Λέντζος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθανασίου Τσέντελη, ὁ κ. καὶ ἡ κ Μιχαὴλ Μαρέτη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βασ Καλογερᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παύλου Βέλτσου, ἡ δεσπονὶς Νιόβη Κατσίκη, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Β. Χριστίδης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ κ. Δαλαβέρα, ὁ καθηγητὴς Κολλεγίου κ. Γ. Παραλῆς, ὁ Διευθυντὴς Ταχ)μείων Θεσ)νίκης κ. Γεώργιος Πρ:ζεράκος μετὰ τῆς συζύγου καὶ τοῦ υἱοῦ του, ὁ ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου κ. Τηλ. Φ.λιππίδης, οἱ οἰκονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ κ.κ. Μπαθρέλλος καὶ Λάλος μετὰ τῶν κυριῶν των, ὁ Δ)τὴς Ταμείου καὶ ἡ κ. Τραγανοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς των Μαίρης, ὁ κ. καὶ ἡ κ Λαμνίδου μετὰ τῆς δίδος Μυρτῶς Τσακνῆ, ὁ ὑφηγητὴς πανεπιστημίου κ. Βασίλειος Κουτσός, αἱ οἰκογένειαι Γ. Κουτσοῦ, Δ. Βαρεζοπούλου, Δ. Παρασκευοπούλου, Π Κατεβαινίδη, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Βαβδινῶν κ. Ἀστέριος Τσάκαλος, ἡ κ. Μαρία Τσακάλου, ὁ κ. Νικόλαος Τσάκαλος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παναγιώτου Καδῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ, Γεωργίου Καδῆ, ὁ ὀδοντίατρος καὶ ἡ κ. Μουταφτσῆ μετὰ τῆς δίδος Εὐανθίας Σταυρινοῦ, ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος Πολυγύρου κ, Ἀθανάσιος Δέλλιος, ὁ κ. Σάββας Μήτρου μετὰ τῆς αἰσθητικοῦ δίδος Λένας Γλάστρα, ὁ κ Χρ. Γεροχρῖστος, ὁ κ. Γεώργιος Γεωργούδης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βασ. Κυπαρίση, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Νικολάου Πάππα μετὰ τῆς θυγατρὸς των καὶ τῆς δίδος Ἀβραμίδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παντελῆ Τρικαλιώτου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀβραμίδη μετὰ τοῦ υἱοῦ των καὶ τῆς δίδος Μήλιου, ὁ κ. καὶ ἡ κ Γεωργίου Ἱερισσιώτου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικολάου Κυπαρισσούδα ἡ ἰατρὸς δίδα Λτσα Τζιμογιάννη, ὁ γεωπόνος καὶ ἡ κ Νικ. Καλυβώτη, ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ κ. Ἀθαν. Τσουνκράνη, ἡ κ. Μαρία Χριστίδου μετὰ τοῦ υἱοῦ της Γεωργίου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Βασιλικιώτη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικολάου Λαγοῦ μετὰ τοῦ υἱοῦ των ὁ κ. καὶ ἡ κ. Στεφ. Μπεζερτζῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννου Λάμπρου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κων)τίνου Κανάκογλου μετὰ τοῦ υἱοῦ των καὶ τῆς θυγατρὸς των, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημητρίου Κωνσταντινίδη, ὁ κ καὶ ἡ κ. Παντελῆ Μπεζερτζῆ. ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικολάου Μουτσίδη. ὁ κ. Λάκης Μουτσίδης μετὰ τῆς μνηστῆς του Ἀντωνίας Καραγεωργίου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀγγέλου Τριάντου, ἡ δὶς Ζωζὼ Κανάκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Οἰκονόμου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Β. Καλαφάτη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ζ. Καμπούρη μετὰ τῆς δίδος Φιλίτσας, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Γεωργούλα μετὰ τῆς δίδος Καίτης ὁ κ. Τσάκαλος μετὰ τοῦ υἱοῦ του Νίκου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χ. Καριοφύλλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Α. Καμπούρη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ν Μπέλλου, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Νικολάου Δημοπούλου, ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ κ. Μιχαὴλ Παναγιωτίδου, ὁ ἔμπορος καὶ ἡ κ Προδρόμου Κωσταντινίδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Μπίκα ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημ. Διαβάτη μετὰ τῶν υἱῶν των Χριστοδούλου καὶ τοῦ ἰατροῦ Πάνου ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ κ. Μιχαὴλ Μουστάκα μετὰ τῆς θυγατρὸς των δίδος Νίτσας, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Ἀθανασίου Φουντούκη, ὁ δικηγόρος κ. Χρῖστος Παπαϊωάννου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χρ. Χριστοδούλου μετὰ τῶν θυγατέρων των Μαίρης καὶ Ἀλεξάνδρας, ὁ κ. Ἀθαν. Βασιλικὸς, ὁ ἰατρὸς κ. Ν. Τσεκούρας, ὁ κ. Θ. Φουρναρόκης, ὁ κ. Χρῖστος Ἐπίκουρος μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Μαίρης, ὁ κ. Β. Λαδόπουλος, ὁ κ καὶ ἡ κ. Παναγιώτου Τορτοπίδη, ἡ δὶς Βέρα Τορτοπίδου καὶ ὁ κ. Λάζαρος Τορτοπίδης ὁ κ. Γεώργιος Ἀγγελίδης, ἡ κ. Μαρία Ἀγγελίδου, ὁ κ. Μιλτιάδης Γεωργούλας, ἡ κ. Μαίρη Γεωργούλα, ἡ δὶς Κούλα Τρικαλιώτου, ὁ κ. Χρῖστος Βατσέρης, ἡ δὶς Κίτσα Καρπούζα, ὁ κ. Ἰωάννης Καρπούζας, ὁ διδάσκαλος κ. Νικόλαος Ἀθανασιάδης μετὰ τῆς συζύγου του κ. Ἀγγέλας, ὁ ΙΣ ὑπάλληλος κ. Ἐλευθέριος Ἐλευθεριάδης μετὰ τῆς κυρίας του Μαρίας, οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς κ.κ. Θωμᾶς Τσιρωνᾶς καὶ Ἀφεντούλης Καρυπίδης μετὰ τῶν συζύγων των, ἡ δὶς Αἰκατερίνη Δασκαλάκη, ἡ δὶς Μαίρη Δασκαλάκη, ὁ κ. Στέφανος Τσακιρίδης, ὁ κ. Παναγιώτης Σκουντούρογλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Δάφη καὶ Δ. Τσίκου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημ. Παπαβασιλείου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παύλου Καϊμασίδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Εὐαγγέλου Εὐαγγελίδη, ὁ καθηγητὴς κ. Νικ. Ζαχόπουλος, ὁ πρόεδρος φίλων Μουσικῆς καὶ Θεάτρου κ. Ν Καραστεργίου μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ν. Σαμαρᾶ ὁ κ. Αἰμίλιος Σαμαρᾶς καὶ ἡ δὶς Μαρία Σαμαρᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀγ. Τρικαλιώτου, ὁ κ Κων)τῖνος Καλυβιώτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς του καὶ ἡ κ. Χρ. Πάουερς, ὡς καὶ ἄλλοι τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μᾶς διαφεύγουν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΟΤΕ Α.Ε.

Διακηρύσσεται ὅτι τὴν 8ην Ἀπριλίου 1963 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12—12 1)2 μεσημβρινὴν διεξαχθήσεται συγχρόνως εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις (Σοφοκλέους 4, 3ος ὄροφος, γραφ 2) Γραφεῖα ΟΤΕ καὶ εἰς τὰ ἐν Πολυγύρῳ Γραφεῖα ΟΤΕ μειοδοτικὸς διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολήπτου ἐκτελέσεως χωματουργικῶν ἔργασιῶν δικτύων πόλεως Πολυγύρου Χαλκιδικῆς.

Δεκτοὶ ἐργολῆπται Δ.Ε Α.' καὶ ἄνω τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ ἢ ὁδοποιΐας.

Τῆς μελέτης καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων τῆς δημοπρασίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τῶν ὡς ἄνω γραφείων ΟΤΕ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ ἡμέρας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ὑποκ)μα Ἀγροτικῆς Τραπέζης Πολυγύρου προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου μεταφορᾶς γεωργικῶν ἐφοδίων δι' αὐτοκινήτων.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ὑποκ)τος Α.Τ.Ε. Πολυγύρου τὴν 4ην Ἀπριλίου τρεχ. ἔτους καὶ ὥραν 12—13ην ἐνώπιον ἐπιτροπῆς.

Τῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκ)τος Α.Τ.Ε

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
Ὁ Διευθυντὴς
ΦΙΛ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ.Α.Κ. Σταυνοῦ διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, ἡ ἀνάθεσις Ἐργολάβου Ἐκχερσωτοῦ διὰ τὴν Ἐκχέρσωσιν τοῦ Ἀγροκτήματος Στανοῦ ἐκτάσεως 1,100 στρεμμάτων περίπου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σταυνῷ τὴν 31ην Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12—2 μμ. Θὰ ἐπαναληφθῆ δὲ αὕτη τὴν 7—4—1963 ἐν τῷ αὐτῷ τόπω καὶ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ὥραν.

Ὡς Ἐγγύησιν συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ καταθέση τὸ ποσὸν 10.000 δραχμῶν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων παρὰ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου καθ' ἑκάστην.

Διὰ τὸν Σ.Α Κ. Σταυνοῦ
Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΟΓΑΣ

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΖΩΩΝ

Ὁ Σταθμὸς Γεωργικῆς Ἐρεύνης Χαλκιδικῆς προκηρύσσει τακτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διενεργηθησομένην τὴν 28ην τρέχοντος ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—11 πμ εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκποίησιν 30 ἀμνῶν καὶ ἑνὸς ταυριδίου.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σταθμοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς
Β ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ Α.Ε.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συμφώνως τῷ Καταστατικῷ καὶ τῷ νόμῳ καλοῦνται οἱ κ.κ Μέτοχοι εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν, διὰ τὴν 5ην Μαΐου 1963, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὸ ἐν Πολυγύρῳ Δικηγορικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Ἰωάν Λαμπροπούλου

Θέμα ἡμερησίας διατάξεως:

Διάλυσις τῆς Ἠλεκτροελαιουργικῆς Πολυγύρου Α Ε. καὶ διορισμὸς Ἐκκαθαριστῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας, ἡ Συνέλευσις λογίζεται ἐν ἀπαρτία ὅταν παρίστανται ἢ ἀντιπροσωπεύωνται μέτοχοι ἐκπροσωποῦντες τὰ δύο τρίτα (2)3) τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως μέτοχοι ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχὰς των παρὰ τῷ Ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας ἢ εἰς τινα τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Τραπεζικῶν Ἑταιριῶν ἢ παρὰ τῷ Τομείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, προσάγοντες τὰς ἀποδείξεις καταθέσεως καὶ πληρεξούσια αὐτῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Πολύγυρος τῇ 15 Μαρτίου 1963
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ: ἐλαιόδενδρα πρὸς μεταφύτευσιν.
Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῦ κ. Νικ. Μιχ. Χλιάπα ἐνταῦθα.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Ο ΒΡΟΧΕΡΟΣ ΧΕΙΜΩΝ

ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΑΡΙΝΑΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

—=2ον=—

Χημικὴ Δίπανση

Αἱ ποτιστικαὶ καλλιέργειαι, σπειρόμεναι εἰς ἀπεπλυμένον ἐπιφανειακὸν στρῶμα ἐδάφους καὶ μάλιστα ὀψίμως, θ' ἀπαιτοῦν τὸ ἔτος τοῦτο ηὐξημένην λίπανσιν διὰ μίαν ἱκανοποιητικὴν παραγωγὴν.

Γενικῶς τὸ ἄζωτον θὰ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ταχυτέραν ἀνάπτυξιν τῶν φυτῶν,

Τὰ φωσφορικὰ θὰ εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν ταχυτέραν ἀνάπτυξιν τῶν φυτῶν μετὰ τὸ φύτρωμα εἰς τὰ ὑγρὰ καὶ βωλιασμένα ἐδάφη εἰς ἃ ἡ ἀνάπτυξη θὰ εἶναι βραδεία. Ὡς πρὸς τὸ ἄζωτον πρέπει πάντοτε νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι ὑπὸ τὰς συνήθεις συνθήκας τοῦ χειμῶνος τὸ νιτρικὸν ἄζωτον ἀποπλύνεται ὁλοσχερῶς εἰς τὰ περισσότερα ἐδάφη Τὸ ὑπάρχον ἄζωτον ὑπὸ ὀργανικὴν μορφὴν ἢ ἀκόμη καὶ ἀμμωνιακὸν ἄζωτον, μακρᾶς σχετικῶς ἀπωλείας ὑφίστανται. Ἡ μετατροπὴ τοῦ ἀζώτου τούτου εἰς νιτρικόν, μορφὴ ἥτις ἀπαιτεῖται κυρίως διὰ τὴν διατροφὴν τῶν φυτῶν, προχωρεῖ βραδέως ὑπὸ θερμοκρασίαν ἐδάφους κατωτέραν τῶν 5ο Οὕτω αἱ ἀπώλειαι τοῦ ὀργανικοῦ ἀζώτου ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν θερμοκρασιῶν τοῦ χειμῶνος εἰς τὰς διαφόρους περιοχάς.

Εἰς τὰ συνεχῶς καλλιεργούμενα ἐδάφη καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ἐλαφρὰ τοιαῦτα, μὲ χαμηλὴν περιεκτικότητα εἰς ὀργανικὴν οὐσίαν, τ' ἀποθέματα ἀζώτου τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν θὰ εἶναι πολὺ μικρά. Ἑπομένως ἡ γενναία ἀζωτοῦχος λίπανσις εἶναι οὐσιώδης.

Ἐξ' ὅλων τῶν κυριωτέρων θρεπτικῶν στοιχείων, ὁ φώσφορος εἶναι τὸ πλέον ἰσχυρῶς συγκρατούμενον ὑπὸ τοῦ ἐδάφους. Ἂν καὶ πλεῖστον μέρος τοῦ φωσφόρου εἰς τὰ χρησιμοποιούμενα παρ' ἡμῖν χημικὰ λιπάσματα εὑρίσκεται ὑπὸ μορφὴν ὑδατοδιαλυτήν, μεταπίπτει εἰς τὸ ἔδαφος ταχέως εἰς ὀλιγώτερον διαλυτὰς μορφάς. Ἡ ἀπόπλυσίς του ἐκ τοῦ ἐδάφους εἶναι βραδυτάτη. Ἐν τούτοις ὁ φωσφόρος ὑπὸ μορφὴν δυναμένην νὰ προσληφθῆ ταχέως ὑπὸ τῶν φυτῶν ἔχει πρωταρχικὴν σημασίαν διὰ τὰ φυτὰ μετὰ τὸ φύτρωμα τοῦ σπόρου καὶ εἰς πολλὰ ἐδάφη εἶναι ἀνάγκη νὰ προστίθεται τὸ φωσφορικὸν λίπασμα κατὰ τὴν σπορὰν διὰ νὰ ἐπιτυγχάνεται πρώϊμος ἀνάπτυξη. Ἡ χρησιμοποίηση τοῦ φωσφόρου συνίσταται ἰδίως διὰ τὰ συνεκτικώτερα ἐδάφη ἢ διὰ τὰς ὀψίμους σπορὰς ἔστω καὶ ἂν τὸ ἔδαφος εἶναι καλῶς ἐφωδιασμένον διὰ τοῦ θρεπτικοῦ τούτου στοιχείου.

Ἂν καὶ δὲν ὑπάρχουν εἰσέτι διὰ τὴν χώραν μας συγκεκριμένα στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν εἰς λιπαντικὰ στοιχεῖα τῶν ἐαρινῶν καλλιεργειῶν ἢ ἀζωτοβακτηριακὴ λίπανση τοῦ ἀραβοσίτου, βάμβακος ζακχαροτεύτλων, θὰ πρέπει νὰ προσεχθῆ ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀζωτοῦχος λίπανσις τῶν φασιόλων ἐπιβάλλεται τόσον ὅσον καὶ ἡ φωσφορική. Τὰ φυτὰ ταῦτα εἶναι ἐλάχιστα δεκτικὰ συμβιώσεως μετὰ τῶν ἀζωτοβακτηρίων καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀνάπτυξίς των ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς παρουσίας ἀζώτου εἰς τὸ ἔδαφος.

Τ' ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς χειμερινὰς καλλιεργείας. Λόγῳ τῶν ἐπικρατησασῶν συνθηκῶν ὑγρασίας κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ χειμῶνα καὶ τῆς ὀψίμου σπορᾶς πολλαὶ καλλιέργειαι δὲν θὰ παρουσιάζουν καλὴν ἐμφάνισιν. Αἱ πλημμύραι ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν βροχῶν ἔχουν προκαλέσει ζημίας εἰς τὰς ρίζας λόγῳ παρεμποδίσεως τοῦ ἀερισμοῦ, ἐνῶ ἡ νιτροποίησις θὰ εἶναι βραδεία κατὰ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος ἐκ τῆς ἰδίας αἰτίας. Ὅταν, ὁ καιρὸς ἀρχίσῃ νὰ γίνεται θερμότερος, τὰ φυτὰ θὰ πρέπει ν' ἀναπτύξουν τὸ ριζικὸν των σύστημα ταχέως διὰ ν' ἀναπτυχθοῦν. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἡ ἐπιφανειακὴ ἀζωτοῦχος λίπανση τῶν χειμερινῶν σιτηρῶν καθίσταται πλέον ἢ ποτὲ ἀναγκαία. Ἡ προσθήκη ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας φωσφόρου ἐπιφανειακῶς φαίνεται ὅτι εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φυτῶν ὡς διεπιστώθη εἰς ἄλλας χώρας τὸ σβάρνισμα τῶν σιτηρῶν μὲ ὀδοντωτὴν σβάρναν εὐθὺς ὡς ἐπιτρέψῃ τοῦτο ὁ ἀγρός, θὰ διευκολύνη τὸν ἀερισμὸν τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν νιτροποίησιν.

Γενικῶς τὰ προβλήματα τῆς προετοιμασίας καὶ τῆς γονιμότητος τοῦ ἐδάφους δέον νὰ τὰ προσέξωμε ἰδιαιτέρως τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν.

Ἐκ τῆς Δ)σεως Γεωργίας

Ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1962 λειτουργεῖ
Η
ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30
Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114
ΤΜΗΜΑΤΑ
Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α, Β,α, Β,β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ
Ο ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ΑΡΝΑΙΑΣ

Ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Κατερίνης διεξήχθη τὴν 19ην καὶ 20ήν τρ. μηνὸς ἡ δίκη τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀρναίας Λουκᾶ Μακρῆ, κατηγορουμένου δι' ἀσελγεῖς πράξεις εἰς βάρος τῆς δεκαπενταέτιδος Εἰρήνης Ἀριτζῆ, κατοίκου Ἀρναίας.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων μαρτύρων κατηγορίας ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ὁ Γυμνασιάρχης Ἀρναίας, καθηγητὴς τῆς Θεολογίας καὶ Ἱεροκῆρυξ κ. Γεώργ. Λαλιώτης οὗ μόνον διὰ τὴν σαφήνειαν καὶ παραστατικότητα τῆς κατσθέσεώς του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἐκ μέρους του προστατευτικὴν μέριμναν διὰ τὰς μαθητρίας του καὶ ἰδίᾳ τὰς μικρὰς καὶ ἀπροστατεύτους τοιαύτας. δι' ὃ καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς εἰς τὴν ἀγόρευσίν του ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιόν του ἀποκαλέσας αὐτὸν προστάτην ἄγγελον τῶν ἀνηλίκων. Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξε τὸ κατηγορούμενον, κατ' ἐπιεικεστάτην κρίσιν, ἔνοχον ἔργω ἐξυβρίσεως, τὸ δὲ Δικαστήριον τῶν συνέδρων ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν φυλάκισιν δέκα (10) μηνῶν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Εἰδικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἐπαγγελματιῶν Ἰδιοκτητῶν Λεωφορείων τοῦ 40οῦ ΚΤΕΥΛ. Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Καλοῦνται οἱ Μέτοχοι τοῦ Εἰδικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἐπαγγελματιῶν Ἰδιοκτητῶν Λεωφορείων τοῦ 40οῦ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ Νομοῦ Χαλκιδικῆς εἰς ἐτησίαν τακτικὴν Συνέλευσιν γενησομένην τὴν 29ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινητιστῶν Βορείου Ἑλλάδος Μέγαρον Ἑρμεῖον Βενιζέλου ἀριθ. 23 μὲ θέματα

1) Λογοδοσία Διοικ. Συμβουλίου.

2) Ἔκθεσις Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

3) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ ἔτους 1961 καὶ 1962.

4) Ἔγκρισις πεπραγμένων Διοικήσεως.

5) Διαχωρισμὸς τῶν Λεωφορείων τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν καθ' ὁμάδας εἰς Βόρειον καὶ Νότιον (ὡς αἱ ὁμάδες τοῦ 40οῦ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ.) ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Συν)σμοῦ.

6) Τροποποίησις Καταστατικοῦ.

7) Ἀσφάλισις Αὐτοκινήτων τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

8) Ἐκλογὴ Νέου Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ ἔτη 1963 καὶ 1964.

9) Τρόπος προμηθείας καυσίμων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν λεωφορείων τῶν μετόχων τοῦ Συν)σμοῦ.

10) Ἀγορὰ οἰκοπέδου διὰ τὴν ἐγκατάστασιν σταθμοῦ στεγάσεως τῶν λεωφορείων καὶ ὀργάνωσις ὑπηρεσίας καθαριτμοῦ καὶ συντηρήσεως αὐτῶν.

11) Καθορισμὸς ἐξόδων παραστάσεως Προέδρου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ 1)1)1962 μέχρι σήμερον

12. Ἀπαλλαγὴ τῶν καθηκόντων της, τῆς Ἐπιτροπῆς ἀγορᾶς αὐτοκινήτων καὶ ἀνάθεσις τούτων εἰς τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 19)3)1963
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συν)σμοῦ
Ν. ΛΑΓΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ὁ ὠτορινολαρυγγολόγος κ. Θεόδωρος Β. Λεβεντάκης μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 69 (πλησίον παλαιοῦ ἰατρείου). τηλ. 70 031 Θεσσαλονίκη

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΕΙΣ ΒΟΡΕΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Τμῆμα τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς Πολυγύρου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Ν. Τσουμίτα καὶ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸ κ. Ν. Χλιάπα μέλους τῆς Διοικούσης ἐπιτροπῆς αὐτῆς, ἐπιστρέφον ἐκ τῆς Ἱερισσοῦ ἔνθα ἐγένετο τὸ συνέδριον κοινοτικῆς ἀναπτύξεως, ἐψυχαγώγησε ἐπ' ὀλίγον τοὺς κατοίκους τῶν κοινοτήτων Στρατονίκης, Σταγείρων Νεοχωρίου, καὶ Δήμου Ἀρναίας.

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὸν διεξαχθέντα, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήνεἰς τὸ τὸ Ἐθνικὸν Στάδιον τῆς πόλεώς μας, φιλικὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῆς τοπικῆς «ΝΙΚΗΣ» καὶ τοῦ «ΘΕΡΜΑΪΚΟΥ» Πορταριᾶς, ἔληξε μὲ τέρμα 3—2 ὑπὲρ τοῦ Θερμαϊκοῦ.

--Σήμερον ἐξ ἄλλου ἡ τοπικὴ ὁμάς «ΝΙΚΗ» ἀντιμετωπίζει εἰς φιλικὸν ἀγῶνα τὴν ὁμάδα «ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ» τοῦ Λευκοῦ Πύργου Θεσ)νίκης. Ὥρα ἐνάρξεως 4 μ.μ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Πορταριᾶς Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 10]1962 ἀποφάσεως τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2523)13—10—62 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐπτώσεως ἀκεραίων μονάδων ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἡ κατασκευὴ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιχρισμάτων τοῦ διδακτηρίου Πορτσριᾶς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πορταριᾶ καὶ ἐν τῷ καφενείῳ Γεωργίου Σινάκη τὴν 31ην Μαρτίου ἐ ἔ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π μ

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι δι' ἔργα οἰκοδομικὰ πάσης τάξεως ὑπὸ τὰς νομίμους προϋποθέσεις.

Προϋπολογισμὸς δαπάνης 18.000 δρχ. Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5ο)ο (900 δρχ.) διὰ γραμματίου τοῦ ταμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων.

Λεπτομερεῖς ὅροι διακηρύξεως καὶ μελέται ὑπάρχουν εἰς τὴν Δ)νσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Χαλκιδικῆς καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Σχολείου Πορταριᾶς, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται, κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρα, προσερχόμενοι, νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τούτων.

Ἐν Πορταριᾶ τῇ 19-3-1963
Ὁ πρόεδρος τῆς σχολ ἐφορείας
Α. ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 39)1963 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἀνεγνωρίσθη τὸ ἐν Ν Πλαγίοις συσταθὲν Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος Γονέων καὶ Κηδεμόνων Μαθητῶν Δημοτικοῦ Σχολείου Ν Πλαγίων» σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας ἡ ἠθικὴ ἐνίσχυσις τῶν διδασκάλων καὶ ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν ὅλων διὰ τὴν ἀρτιωτέραν λειτουργίαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 21—3-1963
Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
ΝΙΚ. ΠΑΠΑΜΑΞΙΜΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ 37)1963 Ἀποφ. τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἀνεγνωρίσθη σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Μορφωτικὸς Σύλλογος Πυργαδικίων μὲ ἕδραν τὰ Πυργαδίκια καὶ σκοπὸν τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν του ὡς καὶ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου τῆς Κοινότητος Πυργαδικίων, διὰ συμπαραστάσεως του εἰς τὰς πρὸς τοῦτο προσπαθείας τῶν κοιν)κῶν ἀρχόντων καὶ λοιπῶν τοπικῶν ὀργανώσεων καὶ ὑπηρεσιῶν

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 21—3—1963
Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΜΑΝΑΣΣΗΣ Γ. ΜΑΝΑΣΣΗΣ

Η ΑΠΟΧΗ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Χαλκιδικῆς ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀπόσχουν καὶ οἱ Δικηγόροι Χαλκιδικῆς πάσης ἐργασίας κατὰ τὰς 29ην καὶ 30ὴν Μαρτίου, καθ' ἃς ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων ὁλοκλήρου τῆς Χώρας, ὅπως δι' ἀποχῆς διαμαρτυρηθῶσι διὰ τὴν μὴ ἱκανοποίησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων αἰτημάτων των καὶ ἰδίᾳ τοῦ περὶ Ταμείου Συνεργασίας.

ΕΚΜΙΣΘΩΣΙΣ
ΒΟΣΚΟΤΟΠΩΝ - ΧΟΡΤΟΝΟΜΗΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ διαγωνισμῶν τῆς Διαχ)κῆς Ἐπιτροπῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας προκηρύσσει δημόσιον ἐπαναληπτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τῆς κατωτέρω βοσκῆς:

1) Βοσκότοπον Ἄνω Ἀνέμης ἀπὸ 23]4]63 ἕως 26]10]63

2) Χορτονομὴς Ἄνω καὶ Κάτω Ἀνέμης ἀπὸ 1]7]63 ἕως 30[9]63.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ λάβῃ χώραν τὴν 24ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—1 μ.μ. ἐν Κασσάνδρα (Βάλτα) τῆς Κασσάνδρας Χαλ)κῆς.

Οἱ ὅροι διακηρύξεως εἶναι κατατεθιμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διαχ)κῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Ἀλκ. Παπαφιλίππου ὁδὸς Κομνηνῶν ἀρ 25 Θ)νίκη ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαγωνισμῶν

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ

Ἡ κ. Λίτσα Δάλπη δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ Ν. ΡΟΔΩΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ

Οἱ κάτοικοι Ν. Ρόδων διὰ τηλεγραφήματός των διαμαρτύρονται ἐντόνως πρὸς τὸν κ. Νομάρχην διὰ τὴν χάραξιν τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἱερισσοῦ ἐκτὸς τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον οὕτω καταδικάζεται εἰς ἀφανισμὸν καὶ ζητοῦν τὴν ἐπέμβασίν του πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ δεινοῦ δηλοῦντες, ὅτι προτιμοῦν νὰ τοὺς πατήσουν οἱ τροχοὶ τῶν ὁδοποιητικῶν μηχανημάτων, παρὰ νὰ ἴδουν τὴν ἀπειλουμένην καταστροφὴν τοῦ χωρίου των.

ΕΚΜΙΣΘΩΣΙΣ ΡΗΤΙΝΟΣΥΛΛΟΓΗΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ διαγωνισμῶν Διαχ)κῆς Ἐπιτροπῆς Ι. Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας προκηρύσσει δημόσιον ἐπαναληπτικὸν πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἐκμισθώσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως πευκοδένδρων δάσους τῆς Ι Μονῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀναστασίτικο» ἐν Κασσάνδρα Χαλ)κῆς.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ λάβῃ χώραν τὴν 24ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—1 μ.μ. ἐν Κασσάνδρα (Βάλτα) τῆς Κασσάνδρας Χαλ)κῆς.

Οἱ ὅροι διακηρύξεως εἶναι κατατεθιμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διαχ)κῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Ἀλκ. Παπαφιλίππου ὁδὸς Κομνηνῶν ἀρ 25, Θ)νίκη, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαγωνισμῶν

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: ἓν ψυγεῖον, μία βιτρίνα Ζαχαροπλαστείου καὶ πέντε τραπέζια μαρμάρινα εἰς ἀρίστην κατάστασιν.

Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῦ κ. Νικ, Α. Βεροιώτου ἐνταῦθα.

Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Βουλευτοῦ κ. Φιλιππίδου πλὴν τῆς κατασκευῆς τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς ἐπρογραμματίσθη καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ Γυμνασίου Πολυγύρου, διὰ κατασκευῆς δύο νέων αἰθουσῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1963.

ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Ἐκ τοῦ Συνδέσμων Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἀνακοινοῦται ὅτι ἤρχισεν ἡ ἀντικατάστασις τῶν δελτίων ἐλευθέρας κυκλοφορίας τῶν ἀναπήρων πολέμου, ἥτις θέλει περατωθῆ μέχρι τῆς 30-4-63 ὅτε παύει καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν ἤδη κυκλοφορούντων.

Διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν δικαιολογικῶν πληροφορίαι παρέχανται παρὰ τῷ Συνδέσμῳ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Κυνηγῶν Πολυγύρου εἰς ἐπαναληπτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν γενησομένην τὴν 31ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὸ Καφενεῖον Ἰωάννου Τζιρούδα.

Μὴ γενομένης ἀπαρτίας ἡ Συνέλευσις θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ἑπομένην Κυριακὴν 7 Ἀπριλίου εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον.

Θέματα: Ἐκλογὴ δύο μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τριῶν ἀναπληρωματικῶν.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 22—3—1963
Ὁ Πρόεδρος
τοῦ Συνδέσμου Κυνηγῶν
ΔΗΜ. ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὴν ἀγαπητὴν μας Ναυᾶ Ἀναστ. Νίτσα ποὺ πῆρε τὸ πτυχίον τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς μὲ λίαν καλῶς συγχαίρομεν, εὐχόμενοι λαμπρὰν σταδιοδρομίαν.

Οἰκ. ΧΡ. ΤΣΙΑΛΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: ἐλαιόδεντρα γιὰ φύτευμα.

Πληροφορίαι εἰς τὸ κουρεῖον τοῦ κ Ἰωάν Μπιτσίνη.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

—Ἐπραγματοποιήθη ἐν Πολυγύρῳ ἡ δευτέρα κατὰ σειρὰν φροντιστηριακὴ ἄσκησις νομαρχιακῶν ὑπαλλήλων, αἱρετῶν ἀρχόντων καὶ γραμματέων Κοινοτήτων τὰς ἐργασίας τῆς ὁποίας κατηύθυνε προσωπικῶς ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας κ. Κ. Παπαγιαννόπουλος.

Εἰσηγητὴς κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἄσκησιν ἦτο ὁ νομαρχιακὸς ὑπάλληλος κ. Ἐλ. Καλδέλης ὅστις ἀνέπτυξε τὰ ἄρθρα 85 ἕως 102 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ κώδικος.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου κ. Ἀθ. Καραγκάνης μετέβη εἰς Ἀθήνας ἵνα συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἐπέτειον τῆς 100ετηρίδος τῆς ἑλληνικῆς βασιλικῆς δυναστείας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας, ὅτι τὸ ἐνταῦθα ἑδρεῦον παράρτημα ΤΑΑΘΠ Χαλκιδικῆς ἔδωσεν ἐντολὴν πρὸς τὰ Φαρμακεῖα: 1) Α. Κατσαούνη, Πολυγύρου, 2) Δ. Παπίστα Ν. Μουδανιῶν, 3) Ε. Μσρμαρᾶ Ἀρναίας, καὶ 4) Α Τυρπίνου Κασσάνδρας ὅπως χορηγῶσιν εἰς ἕκαστον μέλος μας καὶ ἕκαστον δικαιούμενον μέλος τῆς οἰκογενείας του φάρμακα ἀξίας μέχρι 100 δρχ δωρεὰν, ἐτησίως βάσει συνταγῶν καὶ τῶν κεκανονισμένων.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΝ ΣΤΥΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου καὶ δημοσίᾳ νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἐκλεκτὸν μας ἰατρὸν τοῦ ἀγροτικοῦ ἰατρείου Κοψοχώρας κ. Γεώργιον Τσφούην, ὁ ὁποῖος μοῦ ἔσωσε τὴν ζωὴν μου ἐκ βεβαίου θανάτου Τειοῦτοι ἐπισημόνες τιμοῦν τὴν ἰατρικὴν ἀποστολήν.

ΒΑΣ Α ΑΔΑΜ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΝ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

...Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.

θεῖ νὰ τυραννιέται. Ἄκουσε ἀπὸ πολὺν καιρὸ γιὰ τὸν Γαλιλαῖο θαυματουργό. Καὶ οἱ πέτρες ἀκόμα τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας, καὶ οἱ πνοὲς τῶν ἀνέμων, καὶ τὰ κύματα τῆς ἁγίας Λίμνης διαλαλοῦσαν τὰ θαυμαστὰ του ἔργα. τὰ προκαλοῦντα θάμβος καὶ κατάπληξη. Ἀπὸ ὅλες τὶς γωνιὲς τῶν ἁγίων τόπων, καὶ στὶς ἐρήμους, ἀκόμα συνέρρεαν πονεμένοι καὶ ἀνάπηροι γιὰ νὰ γιατρευθοῦν. Καὶ μόνο τοῦτος ὁ πατέρας ἔμεινε ἀπαθής, ἀδιάφορος, ἄπιστος στὶς τόσες πολύστομες καὶ πολύβοες φῆμες. Ἀσφαλῶς πολλοὶ αὐτόπτες τῶν θαυμάτων θὰ τὸν παρακινοῦσαν μὲ ἐπιμονὴ καὶ φορτικότητα νὰ πάῃ ἔστω καὶ ἀπὸ περιέργεια σὲ συνάντηση τοῦ κυρίου. Μὰ ἐκεῖνος σὰν νὰ μὴν εἶχε αὐτιὰ γιὰ νὰ ἀκούῃ, μυαλὸ γιὰ νὰ σκέπτεται, καρδιὰ γιὰ νὰ συγκινηθῇ καὶ πόδια γιὰ νὰ πάῃ σὲ συνάντηση. Οἱ παράλυτοι ἔβρισκαν τρόπο νὰ πᾶνε σὲ συνάντηση τοῦ πρωτάκουστου γιατροῦ. Καὶ αὐτὸς ὄχι. Εἶχε παραλύσει τὴν κάθε ἱερὴ ἐπιθυμία του ἡ ἀπιστία. Τί θὰ λέγατε ἂν κανένας σημερνὸς πατέρας δὲν πήγαινε τὸ βαρυαρρωστημένο παιδί του σὲ κάποιον γιατρὸ ποὺ πολὺ τὸν φημίζουν γιὰ τὶς μεγάλες θεραπευτικὲς ἐπιτυχίες του; Ἀσφαλῶς θὰ τὸν ἐλεεινολογούσατε σὰν σκληρὸ καὶ ἄπονο πατέρα, σὰν ἄνθρωπο ἄξιο κάθε κατακραυγῆς καὶ σχασμᾶς. Τέτοιος ἦταν καὶ ὁ Ἱστορούμενος πατέρας. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς μόλις ἄκουσε τὸ αἴτημά του δὲν κατέγινε μὲ τὴν ἱκανοποίησή του, ἀλλὰ ξέσπασε ὅλος πόνο καὶ ἱερὴ ἀγανάκτηση: «Ὦ γενεὰ ἄπιστος. ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν;» «Γενεὰ ἄπιστη καὶ καταραμένη, πόσον κοιρὸ πρέπει νὰ βρίσκωμαι μαζύ σας; Τί ἄλλο παραπάνω πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ καταδεχθῆτε πειὰ νὰ ἀφήσετε τὴν ἀλαζονεία σας καὶ τὴν κακοπιστία σας καὶ νὰ παραδεχθῆτε πράγματα ὀφθαλμοφανῆ καὶ κραυγαλέα;»

Ὅλοι μας μὲ μιὰ καρδιά, μὲ μιὰ φωνὴ κατακραυγάζουμε κατὰ τοῦ ἀκαταλόητου τούτου πατέρα. Μὰ τέτοιοι γονεῖς ὑπάρχουν πλῆθος στὴν ἐποχή μας. Βέβαια λίγοι εἶναι οἱ γονεῖς ποὺ δὲν φροντίζουν γιὰ τὴν ὑγεία, γιὰ τὸ ντύσιμο, γιὰ τὴν τροφή, καὶ γιὰ τὴν μόρφωση ἢ ἐπαγγελματικὴ κατάρτιση τῶν παιδιῶν των. Μὰ ὑπάρχουν ἀμέτρητοι, ποὺ δὲν φροντίζουν γιὰ τὴν χριστιανικὴ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν των. Ὁ Κύριος δὲν θαυματουργεῖ σήμερα κατὰ τὸν τρόπον ποὺ θαυματουργοῦσε τότε Θαυματουργεῖ ὅμως κατὰ ἕναν ἄλλον τρόπον πειὸ χρήσιμον ἀκόμα. Βάζει στὴν καρδιὰ τῶν νέων ἕνα σφοδρὸ ἔρωτα γιὰ τὸ καλό, τὸ σεμνό, τὸ ἠθικό τὸ ὑψηλό τὸ ἅγιο; Λίγοι εἶναι οἱ νέοι οἱ ἔχοντες ἀνάγκην σωματικῆς ἰατρείας καὶ ὑγείας. Ἀμέτρητοι ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν ἀνάγκην ψυχικῆς ἰατρείας καὶ ὑγείας. Βλέπουν οἱ γονεῖς ἄλλων γονιῶν παιδιὰ χριστιανοθρεμμένα. ποὺ ἔχουν γίνει σώφρονα, μυαλωμένα, φρόνιμα, χαρακτῆρες κρυστάλλινοι ἀδαμάντινοι, ἔχουν γίνει τὸ καμάρι τῶν γονικῶν των καὶ ὁ ἐπαινος ὅλων. Ξέρουν, ὅτι ἡ συνήθισις τῶν παιδιῶν στὴν πίστη καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ βρεφικῆς ἀκόμα ἡλικίας εἶναι κάτι ποὺ ἐγγυᾶται τὴν ὁμαλὴ ἐξέλιξη τοῦ χαρακτῆρος. Ξέρουν ὅτι ὁ Χριστιανὸς νέος γίνεται καὶ Χριστιανὸς ἄνδρας, χριστιανὸς πολίτης, καὶ ὑπέροχος ἄνθρωπος. Καὶ ὅμως οὔτε τὰ ἀγόρια τους οὔτε τὰ κορίτσια τους φροντίζουν νὰ τὰ φέρουν σὲ πνευματικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν Χριστό. Φοβοῦνται μήπως τοὺς ποῦν καθυστερημένους. Καὶ σὲ τούτους λοιπὸν δὲν ταιριάζει ὁ ἀγανακτισμένος λόγος τοῦ Κυρίου; Ἂς μάθουν οἱ ἐπιπόλαιοι καὶ ἀνάξιοι τοῦτοι γονεῖς, ὅτι κανένας Χριστιανοθρεμμένος γυιός, καμμιὰ Χριστιανοθρεμμένη κόρη δὲν ἀνταποδίδει τὴν ὀφειλὴν πρὸς τοὺς γονεῖς μὲ πίκρα, δάκρυα καὶ ντροπή. Οἱ φυλακὲς καὶ τὰ πεζοδρόμια εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ χωρὶς Χριστὸν νέους. Κάποτε θὰ μετανοήσουν. Μὰ ἡ καταστροφὴ θὰ ἔχει συντελεσθῆ.

Χριστιανοὶ γονεῖς, μεγάλη σας ἡ εὐθύνη ἀπέναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Τακτικοὶ Α.' 12ημέρου μηνὸς Ἀπριλίου

Μιχαὴλ Ν. Τσακνῆς, Ἄγγελος Π Ρηγάνης, Γεώργιος Δ. Σχοινᾶς, Ἰωάννης Γ Μυλωνᾶς, Γεώργιος Χ. Ξένος, Σωτήριος Γ Παπαδόπουλος, Χρῖστος Μιχαηλίδης, Ἠλίας Κ. Μπογιατζῆ, Γεώργιος Δ. Μπούμπουρας, Ἀθανάσιος Γ. Μαγδάλης, Κων)νος Γ. Μπάκης, Χρῖστος Κ. Μανωσῆς, Παναγιώτης Μελετόπουλος, Νικόλαος Μ. Χλιάπας, Μάρκος Κ Χλίχλιας, Ἀντώνιος Αὐγ. Χαλάτης, Ἀντώνιος Ἀγ. Μητσακάνος, Γεώργιος Ἀντων. Μουταφτσῆς, Ἰωάννης Γ. Μπιτσίνης, Δημήτριος Ἀγ Καρρᾶ,

Ἀναπληρωματικοὶ Α.' 12ημέρου μηνὸς Ἀπριλίου

Ἀχιλλεὺς Μ. Χρυσάφης, Χρῖστος Χαρ. Μπανάβας, Χριστόδουλος Χλιαρᾶς, Περικλῆς Ἀλεξ. Δημόπουλος, Μιχαὴλ Ν. Ζαμπούνης, Ἀντώνιος Χριστ. Γκολόης, Νικόλαος Χ. Ζαμπούνης, Αὐγερινὸς Κ. Ζαμπούνης, Κων)τῖνος Βεσβολώτ Ζουμπάρης, Γεώργιος Ἰωάν. Ζαρίφης.

Τακτικοὶ Β.' 12ημέρου μηνὸς Ἀπριλίου

Χρῖστος Β. Εὐαγγελινὸς, Θωμᾶς Γ. Δαμαλᾶς. Δημήτριος Γ. Δέας, Θεόδ. Ἰ. Θεοδωρίδης. Βασ Θ. Θεοδωρίδης, Ἐλευθέριος Δ. Καλδέλης, Δημήτριος Ἰωάν. Κόκκαλος, Γεώργιος Β. Τσίγκας, Θεόδωρος Δ. Ψαθᾶς, Ἰωάννης Γ. Λαλός. Ἰωάννης Καψόπουλος Χρῖστος Γ Κοσμέτης, Ἀστέριος Ν. Λιάλιος, Βασίλειος Π. Κατάκαλος, Στυλιανὸς Χ. Καλοϊτζῆς, Γεώργιος Ν. Λιβανίδης, Νικόλαος Χ. Τσερβελῆς, Νικόλαος Κ. Τσιάτσιαρης, Στάμος Ἀθ. Σαμαρᾶς, Δημ. Σ. Παπαδόπουλος.

Ἀναπληρωματικοὶ Β'. 12ημέρου μηνὸς Ἀπριλίου

Ἀθανάσιος Χρίστου Σχοινᾶς Ἀναστάσιος Ἀθ. Στῦλος, Ἐλευθέριος Μ Τσακνῆς, Χρῖστος Νικήτα Καζάνης, Νικόλαος Χ. Κορέντης, Παναγιώτης Γ. Γεωργιάδης, Ἰωάννης Δ. Τσίγκας, Ἰωάννης Ἀναστ. Ταχουγιάννης, Ἀθανάσιος Κ. Τσερβελῆς, Παντελῆς Ἀγγελίδης.

Τακτικοὶ Α'. 12ημέρου μηνὸς Ἀπριλίου

Βασίλειος Θ. Ἀργυρόπουλος Ἀξιώτης Ἀξιώτης, Βασίλειος Ἀπ. Ἀμπορᾶς, Ἀπόστολος Βαβάτσης, Γεώργιος Ἰωάν. Ζαρίφης, Βασίλειος Θ. Θεοδωρίδης, Δημήτριος Κ. Ἰατροῦ, Ἀθανάσιος Γ. Κουγιώνης, Ἠλίας Κ. Μπογιατζῆς, Χρῖστος Μιχαηλίδης.

Ἀναπληρωματικοὶ Α', 12ημέρου μηνὸς Ἀπριλίου

Παναγιώτης Μελετόπουλος, Γεώργιος Ἀντωνίου Μουτσαφτσῆς, Ἀντώνιος Ἀγγελῆς Μητσακάνος, Κων)νῖνος Γ. Μπάκης, Δημήτριος Ἀργ. Μπούμπουρας.

Τακτικοὶ Β'. 12ημέρου μηνὸς Ἀπριλίου

Νικόλαος Κ. Μαυρίδης. Γεώργιος Δ Μπουρμπουτσιώτης Γεώργιος Ν Μπουλάκης, Κων)τῖνος Ἀθ. Μοδικός. Ἰωάννης Δ. Κατερτζῆς, Χριστόδουλος Κατσικόπουλος, Ἀθανάσιος Ν. Κόκκαλος, Βασίλειος Κ. Κουτατζῆς, Κύρ Χ. Ἰατροῦ, Ἀν. Χ. Γκολόης.

Ἀναπληρωματικοὶ Β'. 12ημέρου μηνὸς Ἀπριλίου

Περικλῆς